

Byl jsem na Raduze a bylo to úžasné. Ale nechci psát klasickou recenzi koncertu. Chci se zamyslet - třeba nad tím, že by ze mne byl prachmizerný manažer gramofirmy, protože nedokážu odhadnout zrození hvězdy. Když jezdila Českomoravská s Lucií jako předkapela, litoval jsem je, jakou pakárnu a nezáměr si naordinovali, a oni zatím nezadržitelně stoupali na vrchol. Všiml jsem si, že Radůza je na žebříčku prodejnosti alb na místech tak vysokých, na jakých se "našinec" už dávno nevyskytoval (i nad tím jsem žasl). Ale to, co jsem viděl v KC Novodvorská, mě naprosto uzemnilo a byl to pro mě málem stejně silný zážitek, jako hudba sama. Vyprodaný sál, známí, kteří se mě zoufale dotazovali, jestli nemám lístek navíc (neměl jsem žádný lístek, navíc ani namíř), publikum bouřící a jásající, a přitom nesmírně pozorné, mladík, přinášející umělkyni pod pódium květinu (to jsem v žánru zažil naposledy asi v Lucerně, umělkyní byla Zdena Tichotová, ještě s Brontosaury, tak si to spočítejte...), nekonečná řada předavků. Chci podtrhnout, že jsem Radúzinu poslednímu albu **?při mně stůj** dal 9 bodů, trvám na tom a ten koncert jsem si fakt užíval. Jestli se trochu hůř oproti desce daly sledovat texty, o to víc jsem se zaměřil na zpěv: krom toho, že byl jako vždy neochvějně přesný, s nedostižnou barvičkou, zdál se mi oproti desce pestřejší, výrazově více rozrůzněný. Prostě paráda.

Jenže pak mně začaly hlodat v hlavě otázky. Nechtěné, nežádané. Kolem již zmíněné "korunovace" Čechomoru mně hodně vadili folkové fanoušci, kteří naznačovali, že na tom našem, folkovém žebříčku, přece není Českomoravská až úplně na vrcholu, tak co je to za spravedlnost, když tu "všeobecnou" slávu bere ona? A co je to za blbost, vztekal jsem se já? Žebříčky v hudbě neplatí, buďte rádi, že se kvalita prosadila, všechno ostatní je vedlejší. A teď mám sám pochybnosti? Například moje oblíbená skladba Půjdu kam chci mě přibila do židle; to je prostě maximum. Ale nerecykluje se její princip trochu příliš? Upřímnost + Ami-Dmi-Ami-E-Ami s občasnou modulací do C-G? Ruský grunt písni útočí bez odpočinku, až musím kopat toho Anglosasa ve mně pod stolem do holeně. (Hernajs, já přece vím, že kdo je hodně jiný a svůj, ten skládá - zdánlivě nebo opravdu - celý život jednu skladbu?) Byl jsem Raduze vděčný za kytarové okénko: hned se obzor rozšířil. Co publikum, vzalo by ji i v méně populární podobě folkařky s kytarou? Já vím, já vím, ty škatulky? Nejsou přece důležité: je jenom? Ale co když v tomto případě důležité jsou? Folk není mrtev (dokud žijeme my: já a ty a ty a ty?), ale momentálně je dokonale out čili de mode (právě jsem si znovu přečetl starší zásadní debatu o tomto tématu na konkurenčním serveru a uvědomil jsem si, jak se mladší - podle mého názoru - folkaři za ten žánr strašlivě stydí). Zato šanson: to je právě teď módní slovo! Nedávno jsem dělal rozhovor s Ester Kočičkovou (čtete F&C) a v řeči jsem zjistil, že existuje vlivná vrstva, která se vážně zabývá spekulacemi, kdo že to bude nástupkyní Hany Hegerové. Bude to Ester Kočičková? Nebo Ta Jana z Velké Ohrady? Nebo Radůza? (A popoví publicisté do toho tvrdí, že to bude Lucie Bílá?) A co to početné a nadšené publikum? Co až v hledáčku módy stane? to je jedno, třeba punkfolk? Budou ještě chodit na Raduzu a kupovat její alba, nebo vyprodají velký sál kupříkladu Původnímu Burešovi? A co s tím hudba Radúzy? Naštěstí nic: je jí to úplně jedno a vznáší se vysoko, tak skvělá. Odstup satane!

Jak jsem byl na Raduze

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 03. prosinec 2003 04:00

Máte pocit, že nevíte, koho jsem chtěl vlastně zatratit a koho pochválit? Že jsem srovnal slova do řádků, ta ale přesto nemíří k žádné pointě? Nemíří: prostě jsem zažil dvě věci, tedy skvělý koncert a chuchvalec pocitů v hlavě. Tak jsem se s vámi o ně chtěl podělit. Jo, a taky jsem chtěl informovat všechny, kteří jako já nemají hudebně-manažerský čuch: zrodila se hvězda.